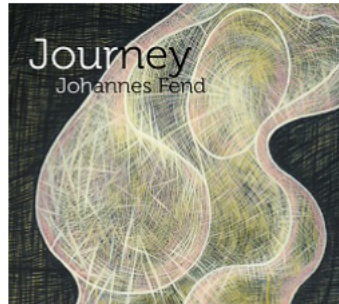

JOHANNES FEND
Journey
Eigen Beheer

Je moet het als bassist maar durven, je debuteert onder eigen naam met een soloalbum. De jonge Nederlandse Oostenrijker Johannes Fend doet het met 'Journey'. Een normaal soloalbum voor contrabas is het echter niet. De plaat is bedoeld om in één keer te beluisteren, en wie dat doet, zal begrijpen waarom. De elf stukken vormen namelijk de reis die de titel al suggereert. Denk daarbij niet aan een reisje langs de Rijn, maar eerder aan een lange, imposante, avontuurlijke tocht. Zoiets als de 'Odyssee' of 'Lord of the Rings'. Met die laatste titel zijn we ook al aardig in de sfeer van de muziek, die elementen van (Keltische) volksmuziek, klassieke muziek en progrock in zich herbergt. Op veel van de tracks zorgt Fend zelf voor een tweede stem door letterlijk melodieën mee te zingen. Zijn tenorstem vormt daarin een mooi tegenwicht tegen de donkere, gestreken lijnen. Dit muzikale mengsel brengt hem dichterbij de buurt van de soloalbums van de Engelse rietblazer John Surman dan bij een collega-bassist. De enige snarenspeeler met wie Fend verwantschap vertoont, is Ernst Reijseger. Het met arpeggio's opgebouwde 'Challenge' doet zeker aan diens werk denken en de sublieme strijktechniek is ook iets wat de twee bindt. Fend is een romanticus pur sang en de lyriek druipt van zijn muziek af, hetgeen hem tot een unieke stem maakt in het toch al rijk geschakeerde landschap van de Nederlandse geïmproviseerde muziek.

Herman te Loo